

**Obecné pokyny k vykazování a
oceňování jiných aktiv a závazků než
technických rezerv**

1. Úvod

- 1.1. Tyto obecné pokyny byly vypracovány podle článku 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 (dále jen „nařízení o orgánu EIOPA“)¹.
- 1.2. Tyto obecné pokyny se vztahují k článku 75 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES (dále jen „směrnice Solventnost II“)² a k článkům 7 až 16 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35³.
- 1.3. Tyto obecné pokyny jsou určeny orgánům dohledu podle směrnice Solventnost II.
- 1.4. Účelem těchto obecných pokynů je napomoci sblížení odborné praxe v členských státech a sloužit na podporu společností v souvislosti s vykazováním a oceňováním jiných aktiv a závazků než technických rezerv.
- 1.5. Směrnice Solventnost II a nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 obecně upravují vykazování a oceňování jiných aktiv a závazků než technických rezerv ve společnostech v souladu s mezinárodními standardy účetního výkaznictví přijatými Evropskou komisí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002⁴ kromě případů, které nejsou v souladu s článkem 75 směrnice Solventnost II.
- 1.6. Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 jasně stanoví, v jakých případech metody oceňování nejsou v souladu s přístupem k oceňování podle článku 75 směrnice Solventnost II, a tudíž by měly být použity jiné zásady oceňování nebo úpravy než mezinárodní standardy účetního výkaznictví.
- 1.7. Čl. 9 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 stanovuje kritéria, která musí být splněna, jestliže společnost chce vykázat a ocenit aktivum či závazek na základě metody oceňování, kterou používá při přípravě ročních nebo konsolidovaných účetních závěrek. Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA) úmyslně neposuzuje, které místní účetní zásady používané při přípravě ročních nebo konsolidovaných účetních závěrek by byly v souladu s článkem 75 směrnice Solventnost II. Orgán EIOPA nicméně poskytl informace o zásadách stanovených v účetních směrnících.
- 1.8. Tyto obecné pokyny odkazují na nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35, které vymezuje zásady vykazování a měření při oceňování jiných aktiv a závazků než technických rezerv. Používají-li tyto obecné pokyny pojem „oceňování“, pak je tento pojem definován jako oceňování podle článku 75 směrnice Solventnost II.

---

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48)

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1)

³ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2015/35 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 12, 17.1.2015, s. 1)

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů (Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1)

1.9. Nejsou-li v těchto obecných pokynech definovány jinak, pojmy mají význam definovaný v právních aktech uvedených v úvodu.

1.10. Obecné pokyny jsou použitelné od 1. ledna 2016.

Obecný pokyn 1 – Podstatnost

1.11. Při oceňování aktiv a závazků by společnosti měly přihlídnout k zásadě podstatnosti podle 1. bodu odůvodnění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35. Při posuzování podstatnosti je třeba vzít v potaz, že čtvrtletní hodnoty ukazatelů mohou být založeny na odhadech a metodách odhadů ve větší míře než hodnoty ročních finančních ukazatelů.

Obecný pokyn 2 – Konzistentní uplatňování metod oceňování

1.12. Společnosti by měly postupy oceňování používat konzistentně. Společnosti by rovněž měly zvážit, zda je při změně okolností, včetně těch uvedených níže, třeba změnit postupy oceňování nebo jejich uplatňování, neboť by to zajistilo vhodnější určení hodnoty ukazatelů v souladu s článkem 75 směrnice Solventnost II.

Může se jednat o tyto změny okolností:

- a) nový vývoj na trhu, který způsobuje změnu tržních podmínek;
- b) jsou k dispozici nové informace;
- c) dříve používané informace již nejsou k dispozici;
- d) došlo ke zlepšení postupů oceňování.

Obecný pokyn 3 – Investiční nemovitý majetek a další nemovitý majetek: alternativní metody oceňování

1.13. Pro účely článku 10 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 by společnosti při oceňování investičního nemovitého majetku a dalšího nemovitého majetku měly zvolit metodu podle čl. 10 odst. 7 uvedeného nařízení, která nejlépe vystihuje odhad částky, za kterou by aktiva mohla být směněna při transakci uskutečněné za obvyklých tržních podmínek mezi znalými a ochotnými stranami. Podle čl. 10 odst. 6 uvedeného nařízení by tyto metody měly vycházet z:

- a) běžných cen na aktivním trhu s nemovitým majetkem odlišné povahy, stavu nebo umístění nebo s nemovitým majetkem, na který se vztahují odlišné nájemní podmínky nebo jiné smluvní podmínky, upravených o tyto rozdíly;
- b) aktuálních cen podobného nemovitého majetku na méně aktivních trzích upravených tak, aby odrážely změny ekonomických podmínek ode dne, kdy došlo k transakcím za uvedené ceny;
- c) projekcí diskontovaných peněžních toků na základě spolehlivých odhadů budoucích peněžních toků, opírajících se o podmínky existujících nájemních a jiných smluv a, je-li to možné, o externí podklady, jako je

běžné tržní nájemné u podobných nemovitostí ve stejné lokalitě a ve stejném stavu, a používajících diskontní sazby, které odrážejí běžné tržní posouzení nejistoty, pokud jde o výši a načasování peněžních toků.

- 1.14. V některých případech mohou jednotlivé vstupní údaje uvedené výše znamenat různé ocenění nemovitého majetku. Společnost by měla zvážit důvody těchto rozdílů tak, aby mohla určit nejrepresentativnější odhad ocenění v rozmezí stanovených odhadů.
- 1.15. Při určování ocenění nemovitého majetku by společnosti měly přihlížet ke schopnosti účastníka trhu získat ekonomický přínos z maximálního a nejlepšího využití nemovitého majetku nebo z prodeje nemovitého majetku jinému účastníkovi trhu, který by majetek využíval v maximální míře a nejlepším způsobem.

Obecný pokyn 4 – Investiční nemovitý majetek a další nemovitý majetek: podklady využívané při oceňování

- 1.16. Vychází-li oceňování v rámci rozvahy z formálního posouzení nebo z jiných informací předcházejících rozvahovému dni, společnosti by měly být orgánu dohledu schopné prokázat, že veškeré nezbytné úpravy byly provedeny tak, aby odrážely změny hodnoty mezi dnem provedení formálního posouzení nebo získání jiné informace a rozvahovým dnem.

Obecný pokyn 5 – Finanční závazky a vlastní kreditní rating

- 1.17. Při oceňování finančních závazků by společnosti měly využívat postupy určující hodnotu, za kterou by závazky mohly být převedeny nebo vyrovnány při transakci za obvyklých tržních podmínek mezi znalými a ochotnými stranami, aniž by započítaly úpravy zohledňující změny ve vlastním kreditním ratingu společnosti, k nimž došlo po té, co byly finanční závazky původně vykázány. Tyto postupy mohou využívat buď:
  - a) přístup zdola nahoru; nebo
  - b) přístup shora dolů.
- 1.18. V rámci přístupu zdola nahoru by společnosti měly určit vlastní kreditní rating při vykazování určitého finančního závazku. Část rozpětí diskontní křivky, která se vztahuje k vlastnímu kreditnímu ratingu, by měla po počátečním vykázání finančního závazku zůstat neměnná. Při následných oceněních se hodnota finančního závazku vypočítá tak, že se určí změny jeho hodnoty, které plynou ze změn tržních podmínek, jež mají dopad na hodnotu finančního závazku, a to s výjimkou změn tržních podmínek ovlivňujících vlastní kreditní riziko.
- 1.19. Při posuzování změn tržních podmínek, které způsobují tržní riziko, by společnosti měly vyhodnotit alespoň změny příslušné křivky bezrizikové úrokové míry, ceny komodit, měnového kurzu nebo indexu cen či úrokových sazeb.
- 1.20. V rámci přístupu shora dolů by společnosti měly určit výši změny v ocenění finančního závazku, kterou lze přičíst změnám ve vlastním kreditním riziku společnosti, a vyloučit ji z ocenění.

Obecný pokyn 6 – Účasti v přidružených společnostech: ekvivalenční metoda podle mezinárodních standardů účetního výkaznictví

- 1.21. Při oceňování aktiv a závazků přidružených společností pomocí ekvivalenční metody podle mezinárodních standardů účetního výkaznictví v souladu s čl. 13 odst. 5 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 by společnosti v případě, že dané přidružené společnosti používají jiný účetní rámec než mezinárodní standardy účetního výkaznictví, měly podle potřeby provést úpravy umožňující vykázat a ocenit aktiva a závazky těchto přidružených společností v souladu s mezinárodními standardy účetního výkaznictví.
- 1.22. Při uplatňování čl. 13 odst. 5 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 by společnost měla být schopna předložit orgánu dohledu zdůvodnění, proč neprováděla výpočet přebytku aktiv nad závazky přidružených společností podle čl. 13 odst. 4 uvedeného nařízení.

Obecný pokyn 7 – Účasti v přidružených společnostech: alternativní metody oceňování

- 1.23. Oceňují-li společnosti účasti v přidružených společnostech pomocí alternativních metod oceňování podle čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35, měly by být schopné orgánu dohledu vysvětlit, proč není možné přecenit aktiva a závazky přidružených společností pomocí standardní metody oceňování nebo upravené ekvivalenční metody.

Obecný pokyn 8 – Podmíněné závazky: podmíněné závazky vyplývající z dohod o položkách doplňkového kapitálu

- 1.24. Při uzavírání dohod, které pro protistranu představují položku doplňkového kapitálu, by společnosti měly pečlivě posoudit, zda vykázat odpovídající podmíněný závazek jako závazek podle článku 11 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35.
- 1.25. Společnosti by měly být schopné předložit orgánu dohledu zdůvodnění v případě, že nevykázaly podmíněný závazek v situaci, kdy uzavřely dohodu s jinou společností, a to včetně jakékoli jiné společnosti, která patří do skupiny, a dohoda byla schválena jako položka doplňkového kapitálu.

Obecný pokyn 9 – Odložená daňová povinnost – vykazování a oceňování

Diskontování odložené daňové povinnosti

- 1.26. Společnosti by neměly diskontovat odložené daňové pohledávky a závazky.

Započtení odložených daňových pohledávek a závazků v rozvaze podle směrnice Solventnost II

- 1.27. Společnost by měla provést započtení odložených daňových pohledávek a odložených daňových závazků pouze v případě, že má právně vymahatelný nárok na započtení splatných daňových pohledávek proti splatným daňovým

závazkům a pokud se odložené daňové pohledávky a odložené daňové závazky vztahují k daňové povinnosti uvalené stejným správcem daně na stejnou společnost povinnou k dani.

Vykazování a oceňování čisté odložené daňové pohledávky

- 1.28. Existují-li nedostatečné zdanitelné přechodné rozdíly, které by měly být dle očekávání zrušeny ve stejném období jako očekávané zrušení odčitatelných přechodných rozdílů, společnost by měla posoudit pravděpodobnost toho, že zdanitelný zisk vznikne ve stejném období jako zrušení odčitatelných přechodných rozdílů nebo v obdobích, ve kterých lze daňovou ztrátu vyplývající z odložené daňové pohledávky zpětně uplatnit nebo do kterých ji lze převést.
- 1.29. Při určování projekcí zdanitelného zisku a posuzování pravděpodobnosti toho, že v budoucnu vznikne dostatečný zdanitelný zisk, by společnost měla:
- a) zohlednit, že ani dobré zisky z minulých let nemusí sloužit jako dostatečný objektivní důkaz o budoucí ziskovosti;
  - b) zohlednit, že míra nejistoty související s budoucím zdanitelným ziskem vyplývajícím z předpokládaného nárůstu nových smluv se zvyšuje spolu s délkou časového horizontu projekcí a zejména, pokud tento předpokládaný zisk má být vytvořen v obdobích přesahujících rámec běžného plánovacího cyklu společnosti;
  - c) zohlednit, že některé daňové předpisy mohou zpozdit nebo omezit znovuzískání nevyužitých daňových ztrát a nevyužitých daňových odpočtů;
  - d) zamezit dvojímu započtení: zdanitelný zisk vyplývající ze zrušení zdanitelných přechodných rozdílů by měl být vyloučen z očekávaného budoucího zdanitelného zisku, pokud byl použit na podporu vykázání odložených daňových pohledávek;
  - e) zajistit, aby při provádění projekcí zdanitelného zisku byly tyto projekce důvěryhodné a obecně v souladu s předpoklady využívanými u dalších odhadovaných peněžních toků. Předpoklady, ze kterých vychází tyto projekce, by zejména měly být v souladu s předpoklady, ze kterých vychází ocenění technických rezerv a aktiv v rozvaze podle směrnice Solventnost II.

Obecný pokyn 10 – Odložená daňová povinnost – dokumentace

- 1.30. Společnosti by měly být schopné předložit na požádání orgánům dohledu alespoň informace vycházející z jejich záznamů:
- a) o zdrojích přechodných rozdílů, které mohou mít za následek vykázání odložené daňové povinnosti;
  - b) o zásadách vykazování a oceňování uplatněných v případě odložené daňové povinnosti;

- c) o jednotlivých druzích rozdílů z hlediska časového horizontu a jednotlivých druzích nevyužité daňové ztráty a nevyužitého daňového odpočtu, výpočtu výše vykázaných odložených daňových pohledávek nebo závazků i základních předpokladů vztahujících se k této výši;
- d) popisujících vykazování odložených daňových pohledávek, a to přinejmenším:
- existenci jakýchkoli zdanitelných přechodných rozdílů, vztahujících se ke stejnému správci daně, stejné společnosti povinné k dani a stejnému druhu daně, které mají být zrušeny ve stejném období jako očekávané zrušení odčitatelného přechodného rozdílu nebo v jejichž důsledku by vznikly zdanitelné částky, proti kterým mohou být uplatněny nevyužité daňové ztráty nebo nevyužité daňové odpočty před tím, než uplyne jejich platnost,
  - v případě nedostatečných zdanitelných přechodných rozdílů, vztahujících se ke stejnému správci daně, stejné společnosti povinné k dani a stejnému druhu daně, dokumentaci prokazující, že je pravděpodobné, že subjekt bude mít dostatečný zdanitelný zisk, vztahující se ke stejnému správci daně a stejné společnosti povinné k dani a stejnému druhu daně, ve stejném období jako zrušení odčitatelného přechodného rozdílu nebo v obdobích, ve kterých lze daňovou ztrátu vyplývající z odložené daňové pohledávky zpětně uplatnit nebo do kterých ji lze převést, nebo případně že je pravděpodobné, že společnost bude mít zdanitelný zisk před tím, než uplyne platnost nevyužitých daňových ztrát nebo nevyužitých daňových odpočtů.
- e) o případné výši a datu ukončení platnosti odčitatelných přechodných rozdílů, nevyužitých daňových ztrát a nevyužitých daňových odpočtů, u kterých odložené daňové pohledávky jsou nebo nejsou vykázány.

Obecný pokyn 11 – Zpracování odložené daňové povinnosti v případě, že společnosti jsou vyňaty z dohledu nad skupinou

- 1.31. Při vykazování odložené daňové povinnosti v případě, že přidružené společnosti jsou vyňaty z oblasti působnosti dohledu nad skupinou podle čl. 214 odst. 2 směrnice Solventnost II, by společnosti měly uplatňovat tyto zásady:
- a) jsou-li účasti v přidružených společnostech vyňaty z oblasti působnosti dohledu nad skupinou podle čl. 214 odst. 2 písm. a) směrnice Solventnost II, odložená daňová povinnost vztahující se k vyňaté společnosti by neměla být vykazována na úrovni jednotlivých společností ani na úrovni skupiny;
  - b) jsou-li účasti v přidružených společnostech vyňaty z oblasti působnosti dohledu nad skupinou podle čl. 214 odst. 2 písm. b) nebo c) směrnice Solventnost II, odložená daňová povinnost vztahující se k dané přidružené společnosti by neměla být vykazována na úrovni skupiny.

Obecný pokyn 12 – Uplatňování metod oceňování používaných v ročních a konsolidovaných účetních závěrkách podle čl. 9 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35

- 1.32. Společnosti, které uplatňují výjimku uvedenou v čl. 9 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35, by měly při určování, zda je ocenění v souladu s článkem 75 směrnice Solventnost II, přihlížet k obecným pokynům 1, 2, 4, 5 a 8 až 11 a k referenční srovnávací tabulce v technické příloze 1. Uvedená technická příloha je nedílnou součástí těchto obecných pokynů.
- 1.33. Společnosti, které spadají do oblasti působnosti konsolidace skupiny, která připravuje konsolidovanou účetní závěrku podle mezinárodních standardů účetního výkaznictví, by výjimku uvedenou v čl. 9 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 neměly uplatňovat.

Dodržování předpisů a pravidla výkaznictví

- 1.34. Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané podle článku 16 nařízení o zřízení orgánu EIOPA. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení o zřízení orgánu EIOPA příslušné orgány a finanční instituce vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny a doporučeními řídily.
- 1.35. Příslušné orgány, které se těmito obecnými pokyny řídí nebo se jimi hodlají řídit, by je měly vhodným způsobem začlenit do svého rámce regulace či dohledu.
- 1.36. Do dvou měsíců od vydání pokynů v národním jazyce příslušné orgány sdělí orgánu EIOPA, zda se pokyny řídí nebo hodlají řídit, jakož i odůvodnění v případě, že se pokyny řídit nebudou.
- 1.37. Pokud příslušné orgány v řádné lhůtě uvedenou informaci neposkytnou, bude se mít za to, že nedodržují povinnost podávat zprávy, a tato skutečnost bude zveřejněna.

Závěrečné ustanovení o přezkoumání

- 1.38. Tyto obecné pokyny přezkoumává orgán EIOPA.